

РЕШЕНИЕ

№ 25693

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11287** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).
Образувано е по жалба на А. М. А. – изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора в [населено място], срещу ЗАПОВЕД №456/31.10.2024г. на началника на затвора в [населено място]. С оспорвания акт, на основание чл.104, ал.1 във вр. с чл.101, т.7 ЗИНЗС, на лишения от свобода А. М. А. (наказван/ненаграждаван) е наложено дисциплинарно наказание „ИЗОЛИРАНЕ В НАКАЗАТЕЛНА КИЛИЯ“ за срок от (пет) денонощия за нарушение на чл.96, т.3 и чл.97, т.5 ЗИНЗС.

Жалбоподателят оспорва процесната Заповед без да излага конкретни доводи за нейната недействителност. В съдебно заседание поддържа, че всекидневно приема болкоуспокояващи и сънотворни лекарства, които са му предписани от психиатър. Твърди, че на изслушването не му е била дадена възможност да говори и да обясни, че приема лекарства, които според него могат да се отразят върху резултатите от теста за употреба на наркотични вещества. Изтъква, че на изслушването са присъствали само две дами – г-жа Р. и г-жа Г., но не е присъствал началникът на затвора, нито е имало медицинско лице, което да даде заключение във връзка с приеманите медикаменти. Моли съда да отмени оспорваната Заповед. Не претендира за разноски.

Ответникът - НАЧАЛНИК на затвора в [населено място], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. П. Г. поддържа, че оспорваният акт е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Докладна записка (ДЗ) вх. №20113/09.10.2024г. младши инспектор Т. е уведомил началника на затвора в [населено място], че на 08.10.2024г. около 10³⁰ часа, по време на разпределение, лишените от свобода А. А. и В. А. са били във видимо неадекватно състояние, поради което, по разпореждане на ЗНРОД Д. били конвоирани до медицинския корпус на затвора за извършване на ALL – TEST. Тестът на лишения от свобода А. А. е бил положителен за амфетамин и метамфетамин. Към ДЗ са приложени и копия от Протоколи за извършени проверки за употреба на упойващи вещества или техни аналози в местата за лишаване от свобода.

С ДЗ вх. №20109/09.10.2024г. младши инспектор И. е уведомил началника на затвора в [населено място], че на 08.10.2024г., при извършена междинна проверка в 18⁰⁰ часа, заедно с лишения от свобода С. А. отворили спално помещение №4 в което са настанени четири лица лишени от свобода сред които и А. А.. Освен тях в спално помещение №4 се намирали и други двама лишени от свобода, настанени в спално помещение №19. Всички били във видимо неадекватно състояние. За случая бил уведомен ДГМ, който в присъствие на още двама служители на затвора заснели състоянието на лишените от свобода с боди камера. Заради неадекватното състояние на лишените от свобода обяснения не им били снети, тъй като не могли да пишат. Впоследствие част от лишените от свобода лица дали писмени обяснения за случая. Жалбоподателят А. отказал да даде обяснения, което обстоятелство е удостоверено с подписа на лишения от свобода Р. Л. К. (Пояснение от 10.10.2024г.).

С ДЗ рег. №20952/19.10.2024г. И. Д. - инспектор "Социална дейност и възпитателна работа", е уведомила началника на затвора в [населено място] за резултатите от извършена проверка във връзка с ДЗ №, №№20109/09.10.2024г. и 20113/09.10.2024г.

По делото е приет Протокол №87/31.10.2024г. на Комисията по разпределение на лишените от свобода. В т.ІІ от Протокола е посочено, че на основание чл.105 ЗИНЗС във вр. с чл.89, ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ППЗИНС) са били изслушани от наказващия орган изрично посочените лишени от свобода сред които и жалбоподателят А..

С оспорваната Заповед на жалбоподателя А. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“, на основание чл.101, т.7 ЗИНЗС за виновно нарушение на чл.96, т.3 и чл.97, т.5 ЗИНЗС, представляващо дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.1 и ал.2, т.1 и т.5 ЗИНЗС.

За изясняване на спорните факти по делото са приети: копие на електронен носител на видеозапис, заснет с боди камера от служители на затвора в [населено място] на 08.10.2024г. и Становище от д-р М. Т. – директор на Медицинския център

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.111, ал.1 ЗИНЗС.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на наложеното дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“.

Видно от отбелязването на последната й страница оспорваната Заповед е била връчена на лишения от свобода на 04.11.2024г. от която дата е започнал да тече тридневният

срок за оспорването ѝ. Жалбата (именувана Молба) е със собственоръчно поставена дата на съставянето ѝ - 06.11.2024г., като ответникът не ангажира доказателства за датата на постъпването ѝ в администрацията на затвора и съответно входирането ѝ със съответен регистрационен номер. При това съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл.111, ал.1 ЗИНЗС.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорваната Заповед на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №456/31.10.2024г. е издадена от компетентен дисциплинарно – наказващ орган, в кръга на правомощията му, съгласно в чл.104, ал.1 ЗИНЗС.

Съдът намира обаче, че при постановяване на административния акт са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, регламентирани в чл.100 – чл.111 ЗИНЗС.

Законът - чл.105, ал.1 ЗИНЗС, въвежда императивно задължение за изслушване на нарушителя преди налагане на наказанието. В случая това изискване е било изпълнено само формално. В приетия по делото Протокол №87/31.10.2024г. на Комисията по чл.35, ал.1 ППЗИНЗС (т.ІІІ) единствено е отразено, че изброените в т.1 лица лишени от свобода са били изслушани във вр. с ДЗ №20952/18.10.2024г. Липсва обаче, каквото и да е отразяване на резултатите от това изслушване: дал ли е жалбоподателят А. обяснения или отново е отказал да изложи своите доводи; по кой от двата последователни случая описани в ДЗ №20952/18.10.2024г.; имал ли е възражения относно констатациите в ДЗ №20952/18.10.2024г. Според регламента на чл.102, ал.1 ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Именно изслушването на нарушителя от дисциплинарно - наказващия орган ще даде възможност на последния да формира обоснован извод относно тежестта на нарушението и отношението на лишения от свобода към него. В случая жалбоподателят оспорва началникът на затвора, който е дисциплинарно-наказващият орган, изобщо да е присъствал при изслушването. Оспорва и факта, че му е била дадена възможност да изложи своите доводи и възражения, като твърди, че при т.нар. „изслушване“ са присъствали само двама от осемте членове на Комисията по чл.35, ал.1 ППЗИНЗС. Въпреки указанията на съда, дадени в т.ІV. 1.3. от Определение №23900/17.11.2024г. и възраженията на жалбоподателя, направени в открито съдебно заседание на 20.11.2024г., ответникът не е ангажирал доказателства, че преди налагане на процесното дисциплинарно наказание жалбоподателят А. е бил действително изслушан, каквото задължение е вменено с нормата на чл.105, ал.1 ЗИНЗС.

Това нарушение на процесуалните правила съдът определя като съществено – такова, което е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваният акт е издаден и в противоречие с приложимите материалноправни норми.

Според определението, дадено в чл.100, ал.1 ЗИНЗС дисциплинарното нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с

което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. В ал.2 на чл.100 ЗИНЗС изрично са изброени деяния, които законът квалифицира като дисциплинарни нарушения. Такива деяния, съгласно т.1 и т.5 на чл.100, ал.2 са: неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място; неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон.

В чл.102, ал.2 ЗИНЗС императивно е установено, че дисциплинарните наказания по чл.101, т.7 и т.8: „изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия“ и „изолиране в наказателна килия в извънработно или извънучебно време, в почивни и празнични дни сборно до 14 денонощия в продължение до три месеца“, могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.2, т., т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл.100, ал.2, т.1, т.2, т.3 или т.5.

В случая дисциплинарно – наказващият орган е квалифицирал извършените от жалбоподателя А. нарушения като такива по чл.100, ал.2, т.1 и т.5 ЗИНЗС – за които законът не допуска да бъдат налагани най-тежките наказания „изолиране в наказателна килия“ и „изолиране в наказателна килия в извънработно или извънучебно време, в почивни и празнични дни“, освен ако са извършени в условията на системност. В случая ответникът не твърди и не сочи доказателства процесните нарушения да са извършвани от жалбоподателя А. системно. Приложимият ЗИНЗС не дава легално определение за „системни нарушения“, поради което и понятието следва да се тълкува и прилага по аналогия, съгласно дадени определения в други закони. Така, съгласно §1, т.18 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) "системно нарушение" е налице, когато са извършени три или повече административни нарушения на закона или на актовете по прилагането му в срок до една година. Според определението, дадено в §6, т.62 ДР на Закона за движението по пътищата, "системно" е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. Както беше отбелязано, в случая нито се твърди, нито са ангажирани доказателства, за извършени от жалбоподателя нарушения в условията на системност, поради което и наложеното с оспорваната Заповед дисциплинарно наказание е незаконосъобразно.

Така мотивиран и на основание чл.111, ал.6 и ал.7 ЗИНЗС, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №456/31.10.2024г. на началника на затвора в [населено място], с която, на основание чл.104, ал.1 във вр. с чл.101, т.7 ЗИНЗС, на лишения от свобода А. М. А. (наказван/ненаграждаван) е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от (пет) денонощия за нарушение на чл.96, т.3 и чл.97 ЗИНЗС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава дванадесета АПК пред тричленен състав на Административен съд София – град, в 14-дневен срок от

получаване на съдебния акт с мотивите от страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова